

Nr 1787

av herrar Green och Mellqvist
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående regional
utveckling och hushållning med mark och vatten.

Den starkt negativa befolkningsutveckling som rått i Kopparbergs län sedan år 1962 och som har kunnat vändas först år 1971, med undantag för Avesta planeringsregion, kan till stor del förklaras av sysselsättningsminskningen inom länets industri.

Anledningen till den fortsatta kraftiga folkminskningen i Avestaregionen, omfattande Avesta och Hedermora kommunblock, torde vara den industriella strukturen i området. Koncentrationen av tung industri med relativt stora företagsenheter och med ett föga differentierat näringsliv har medfört att nämnda region sysselsättningsmässigt drabbats särskilt hårt av den fortgående mekaniseringen och effektiviseringen inom den tunga industrin. Antalet industrisysselsatta i länet minskade under perioden 1962–1969 med närmare 4 990 personer, varav Avestaregionen svarade för hela 1 800.

Men även inom den statliga sektorn har förändringar skett som starkt medverkat till den negativa utvecklingen. Inom post, tele och järnväg, där regionen haft en framträdande position, sker nu en koncentration av verksamheten till andra orter. Mer än 200 statliga anställningar har sålunda försvunnit och medverkat till att Avesta planeringsregion under ovannämnda period redovisar den största minskningen i hela länet, räknat i såväl absoluta som relativa tal, vilket i siffror innebär 4 051 personer enbart under tiden 1964–september 1972. På sikt kan denna utflyttning naturligtvis också få allvarliga följder även för den befintliga industrins rekrytering.

Det är uppenbart att ett sådant beroende av utvecklingen inom ett fåtal branscher och företag, som är aktuella inom nämnda område, medför allvarliga konsekvenser för framtiden. Förutsättningarna och underlaget för en fortsatt expansion kan undergrävas.

För att vidareutveckla näringslivet mot en större differentiering med ökad satsning på främst mindre konjunktürkänslig verkstadsindustri krävs kraftfulla åtgärder från samhällets sida, vilket säkerligen skulle underlätas om regionen hänfördes till allmänna stödområdet.

Den återstående regionen i länet, som i så fall skulle ligga utanför det allmänna stödområdet, dvs. Ludvika, har under tidigare år fått vidkännas en kraftig befolkningsminskning. Under senaste tiden har dock en viss stabilisering inträtt, men eftersom näringslivets struktur i regionen är jämförbar med Avestaregionens inger sysselsättningsfrågorna dock vissa bekymmer. Av länsplaneringsskäl kan det varken vara praktiskt eller rimligt att vid en justering av gränsen utelämnas en så liten del av ett län

som Ludvikaregionen i detta fall utgör.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen måtte besluta att hela Kopparbergs län skall ingå i
det allmänna stödområdet.

Stockholm den 17 november 1972

ÅKE GREEN (s)

SVEN MELLQVIST (s)